

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Εικονογράφηση: Μαίρη Λαμπταδρίου

Η Ευρυδίκη Αμανατίδου ζει στην Αθήνα, ακόμη κι όταν βρίσκεται στον κόσμο της μαζί με τον άλλο της εαυτό, την Ερίλια. Παρά το ότι σπούδασε νομικά, της αρέσει να παίζει με τις λέξεις, τα χαρτιά και τα μολύβια. Για του λόγου το αληθές, μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί τέσσερα μυθιστορήματά της και το παιδικό θεατρικό έργο «Ένα καπέλο για τον καθηγητή» που βραβεύτηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Κείμενά της θα βρείτε στο www.deity.gr, www.mesogios.gr, www.vivleiodiktis.blogspot.gr, www.onestory.gr, www.antiepilogou.gr, www.fresh-magazine.net

Θα χαρεί να σας συναντήσει στο ηλεκτρονικό της σπίτι www.evriam.blogspot.gr ή στο www.facebook.com/evridiki.amanatidou

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Εικονογράφηση
ΜΑΙΡΗ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Ευρυδίκη Αμανατίδου, Η πολιτεία που δεν είχε Χριστούγεννα
ISBN: 978-618-80220-6-5
Νοέμβριος 2012

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Μαίρη Λαμπαδαρίου
<http://mlampadariou-crafts.blogspot.gr/>
Επιμέλεια-Διορθώσεις: Ηρακλής Λαμπαδαρίου
iraklis.lampadariou@gmail.com
Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνα Χαριλαβάνη
k.charlavani@gmail.com

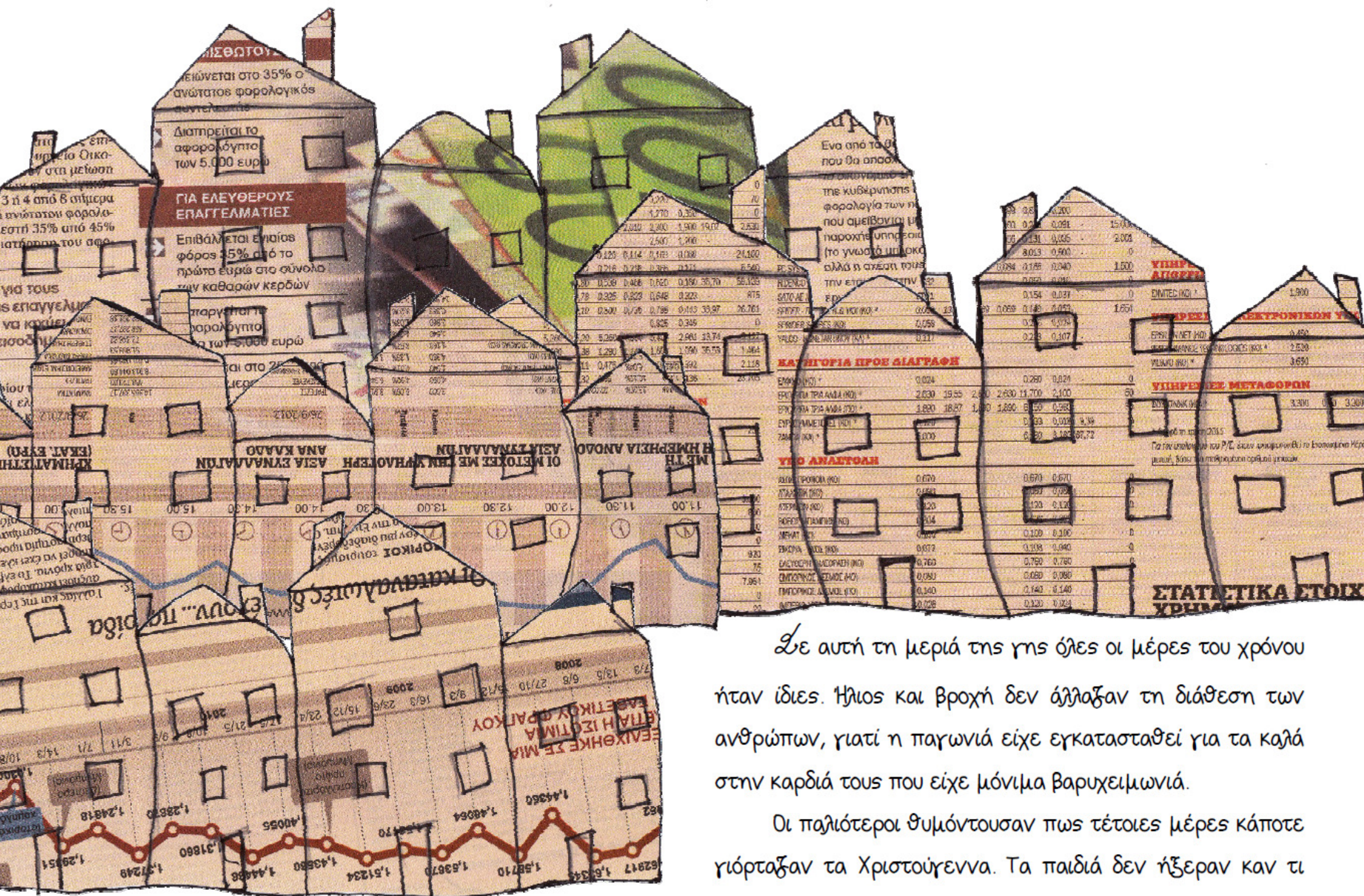
Εκδόσεις Σαΐτα
Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα
Τ.: 2510 831856
Κ.: 6977 070729
e-mail: info@saitapublications.gr
website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματσοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid (www.aka-acid.com), ενώ τα χριστουγεννιάτικα φόντα, προσφορά του <http://azmind.com/>

Άδεια Creative Commons
Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική χρήση
Όχι Παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό. Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Σε αυτή τη μεριά της γης όλες οι μέρες του χρόνου ήταν ίδιες. Ήλιος και βροχή δεν άλλαζαν τη διάθεση των ανθρώπων, γιατί η παγωνιά είχε εγκατασταθεί για τα καλά στην καρδιά τους που είχε μόνιμα βαρυχειμωνιά.

Οι παλιότεροι θυμόντουσαν πως τέτοιες μέρες κάποτε γιόρταζαν τα Χριστούγεννα. Τα παιδιά δεν ήξεραν καν τι

σημαίνει αυτή η γιορτή. Εξάλλου όλος ο κόσμος ήταν πολύ απασχολημένος για να τους εξηγήσει. Το βασικό ήταν η επιβίωση και ειδικά με τέτοιο χειμώνα. Τα δέντρα όλο και λιγότευαν κι ας φημιζόταν άλλοτε η πολιτεία για τα πυκνά πανέμορφα δάση της. Το ξύλο χρειαζόταν για να φτιαχτούν σωρηδόν άχρηστα αντικείμενα που έμπαιναν στις βιτρίνες των καταστημάτων για να αγοραστούν μόνο από όσους διέθεταν ακόμη χρήματα.

Λεγόταν πως οι καλικάντζαροι είχαν εγκατασταθεί για πάντα σε αυτόν τον τόπο. Τα μικρά παιδιά δεν ήξεραν τι πάει να πει αυτή η λέξη και ζητούσαν επίμονα από τους γονείς τους να τους εξηγήσουν. Εκείνοι πάλι σώπαιναν από φόβο. Ήταν και τόσο απασχολημένοι από το βάσανο της καθημερινής επιβίωσης που δεν υπήρχε καιρός για λόγια, γιατί κι αυτά δύσκολα είχαν γίνει. Βαθιά μέσα τους ένιωθαν υπεύθυνοι για την κατάντια τους. Κάποτε όλα ήταν διαφορετικά, αλλά κι οι ίδιοι είχαν ξεχάσει πώς ακριβώς.

Η πολιτεία ήταν χτισμένη στην άκρη του δάσους, μα τι περίεργο! Κάθε χρόνο τα σπίτια πλήθαιναν και τα δέντρα

όλο κι απομακρύνονταν. Τα μικρά παιδιά δεν είχαν και πολλά να κάνουν. Τα περισσότερα όταν δεν πήγαιναν σχολείο, έμεναν όλη την ημέρα μπροστά στην τηλεόραση. Είχαν ξεχάσει πώς να παίξουν, ακόμα και οι λέξεις που αντάλλασαν ήταν λιγοστές και στρεβλές. Έψαχναν να βρουν τους καλικάντζαρους, αλλά αυτοί κυκλοφορούσαν μόνο τις νύχτες κι έπρεπε να μείνει κανείς ξάγρυπνος για να τους δει.

Πάντα όμως μέσα στο πλήθος αυτών που κάνουν ό,τι τους υπαγορεύουν οι άλλοι, βρίσκονται και οι ατίθασοι. Σε αυτή την πολιτεία υπήρχε μια μικρή ομάδα παιδιών που διέφερε από τα υπόλοιπα. Δεν τους άρεσε ο κόσμος που ζούσαν κι αυτό γιατί γνώριζαν πως κάποτε τα πράγματα ήταν αλλιώς. Έτσι τους έλεγε η γιαγιά του Μανόλη και της Σοφίας που στο σπίτι τους μαζευόταν η παρέα κάθε τρεις και λίγο. Τους διάβαζε από παλιά, κιτρινισμένα βιβλία κι οι ιστορίες που μάθαιναν, τους γέμιζαν ανησυχία αλλά και μια περίεργη δύναμη, πρωτόγνωρη για αυτές τις ηλικίες.

Τη νύχτα που κάποτε την έλεγαν παραμονή Χριστουγέννων, η γιαγιά άνοιξε ένα βιβλίο διαφορετικό...

«Αυτό το βιβλίο είναι πολύτιμο! Είναι η μνήμη αυτών των ημερών των αγίων που εσείς δε γνωρίσατε, εγώ όμως τις έχω μέσα στην ψυχή μου! Είναι ο λόγος του λαού μας που τον έκλεψαν οι κάθε λογής καλικάντζαροι. Εδώ μέσα λέει για τα κάλαντα, τα χριστόψωμα, τα στολισμένα караβάκια, αλλά και τα παθήματα των σκαντζαριών».

Τα παιδιά την κοίταζαν με ανοιχτό το στόμα κι εκείνη γύρισε μια σελίδα και ξεκίνησε:

«Τα κάλαντα ήταν τραγούδια με ευχές που τραγουδούσαν τα παιδιά στον νοικοκύρη του σπιτιού και στα άλλα μέλη της οικογένειας. Τα παιδιά ξεκινούσαν αζημέρωτα ακόμα να πουν τα κάλαντα. Στο χέρι κρατούσαν φαναράκια που είχαν καμωμένα μοναχά τους ή καρβάκια χάρτινα ή τσιγκίνα στολισμένα με χρωματιστά χαρτιά και φωτάκια. Στα σπίτια που πηγαίνανε, τα φύλευαν αυγά, σίκα, καρύδια και κόλιντρα που ήταν μικρές κουλούρες από σιτάρι ή κριθάρι».

Η γιαγιά σήκωσε τα μάτια και κοίταξε τα μικρά γύρω της.

«Θα σας πω τώρα για τα σκαντζάρια. Ο λαός πιστεύει πως τα παγανά, οι καλικάντζαροι δηλαδή, είναι πλάσματα κατάμαυρα, τριχωτά, με μικρά δόντια και μακριά

νύχια. Ζουν όλο το χρόνο κάτω από τη γη και αγωνίζονται άγλα με πριόνια, άγλα με νύχια και με δόντια, να ροκανίσουν τις κολόνες που τη στηρίζουν. Οι κολόνες όμως αυτές είναι χοντρές και γερές. Δε ροκανίζονται τόσο εύκολα!

Όταν πησιάζει ο καιρός των

Χριστουγέννων, τα καλικάντζαρια παρατάνε το ροκάνισμα κι ανεβαίνουν πάνω στη γη για να πειράξουν και να ταλαιπωρήσουν τους ανθρώπους. Κάθως

είναι σκανταλιάρικα και μικρά, πολλά μάλιστα και τοσοδούλικα, τρυτώνουν στα σπίτια από τις καμινάδες, τις χαραμάδες, τις κλειδαρότρυπες. Ήταν

λοιπόν τέτοιος καιρός χριστουγεννιάτικος που ο μυλωνάς βρήκε μέσα στον μύλο του έναν καλικάντζαρο βουτηγμένο στο σακί το αλεύρι. Είχε κυλιστεί από δω κι από κει κι είχε μαγαρίσει όλον τον μύλο.

Σαν χόρτασε σκανταλιές και κουράστηκε, τον πήρε ο ύπνος κι αποκοιμήθηκε μέσα στο σακί. Μια και δυο τον επιάνει ο μυλωνάς, τον δένει χειροπόδαρα και τον κρεμάει στα πανιά του μύλου να τον βλέπουν τα αδέρφια και τα ξαδέφια του και να

μην πησιάζουν άγλο!»

Τα παιδιά έβαλαν τα γέλια, η γιαγιά όμως είχε δάκρυα στα μάτια.

«Τι έπαθες;» τη ρώτησε ο εγγονός της.

«Σκέφτομαι τι όμορφα που ήταν όλα κάποτε! Θα ξαναγίνουν άραγε; Θα προλάβω να τα ξαναδώ;»

«Γιατί να μη βρούμε κι εμείς να πούμε τα κάλαντα; Γιατί να μην ψήσουμε χριστόψωμα, να στολίσουμε καραβάκια, να γράψουμε ευχές σε κάρτες, να γεμίσουμε κόκκινες κάλτσες με καρύδια και φουντούκια και να τις κρεμάσουμε στο τζάκι;» ρώτησε απορημένη η Σοφία.

«Γιατί να μη βρούμε να πούμε στον κόσμο για τα παθήματα των καλικάντζαρων; Σίγουρα δεν τα ξέρουν, γι' αυτό τους νομίζουν φοβερούς και τρομερούς!» είπε πεισιμωμένα ο Μανόλης.

«Θα ζαχαρώσουμε και μήλα και θα ψήσουμε
κάστανα,» γούρλωσε τα μάτια η λαιμαργη
Ναυσικά.

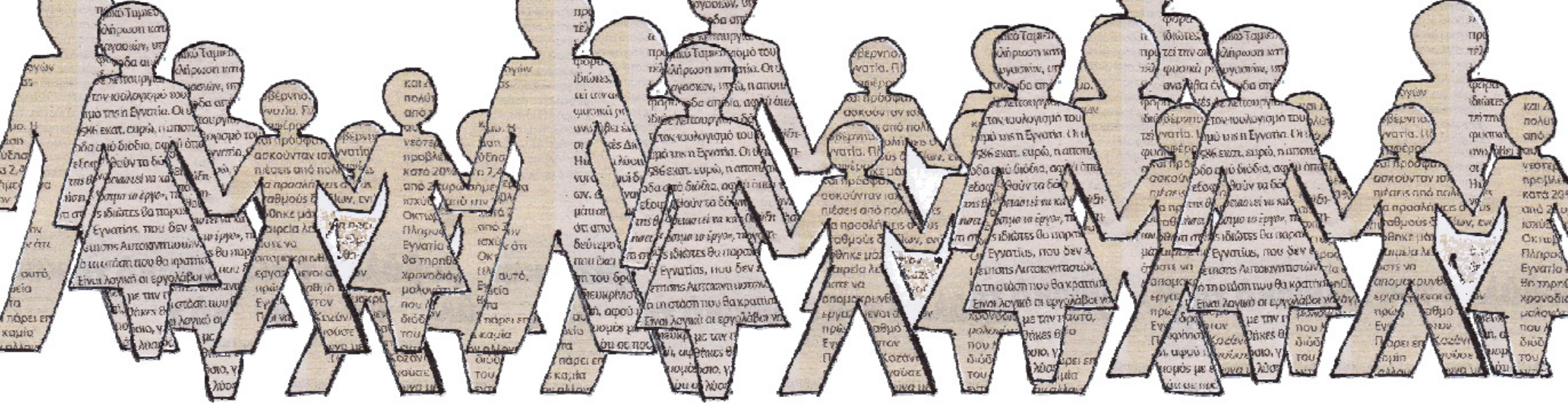
«Θα φορέσουμε κόκκινα σκουφιά και μακριά κασκόλι,»
ρώτησε η Ελένη.

«Ακόμη κι έλκηθρο μπορούμε να φτιάξουμε και
να το τσουλήσουμε έξω στο χιόνι!»

ενθουσιάστηκε ο Στέφανος.

Σε λίγο το δωμάτιο είχε γεμίσει από
χαρούμενες παιδικές φωνές που σχεδίαζαν,
συμφωνούσαν, διαφωνούσαν ώσπου στο τέλος, όπως
τόσο όμορφα ξέρουν να κάνουν τα παιδιά,
οργανώθηκαν οι λεπτομέρειες. Ευθύς αμέσως,
τα δυο αγόρια και τα τρία κορίτσια ξεχύθηκαν στη
γειτονιά να μιλήσουν στους φίλους τους κι
αυτοί πάλι στους δικούς τους, μέχρι
που δεν πέρασαν παρά λίγες ώρες και όλα
τα παιδιά της πολιτείας είχαν μάθει τι έπρεπε να
γίνει την επόμενη, τη μέρα που κάποτε
έλεγαν Χριστούγεννα.

Όπως κάθε χρόνο, ο άρχοντας της Πολιτείας οργάνωνε μια γιορτή, έτσι για να θυμίσει σε όλους πόσο καλός ήταν και πόσο νοιαζόταν τους ανθρώπους του. Τους μοίραζε και κάτι ψευτοδώρα -ότι έμενε απούλητο κι αράχνιαζε στα καταστήματα- και μετά τους έστειλε στο σπίτι τους ανανεώνοντας τις υποσχέσεις του για ευημερία.

Έτσι και φέτος λοιπόν, πλήθος ζυγλισμένων από το κρύο, χουχουλιάζουν τις παλάμες με την ανάσα και χοροπηδάνε πότε στο ένα και πότε στο άλλο πόδι πάνω στο χιόνι να ζεσταθούν, περιμένοντας τον άρχοντα και τον λόγο που θα πει, ίδιο με κάθε άλλου χρόνου.

Κι εκεί, μέσα στο
 γκρίζο του πρωινού, σαν
 να ξεπροβάλλει ήλιος ξαφνικά. Ένα
 τσούρμο πιτσιρίκια φτάνει
 στην πλατεία, άλλα με
 αυτοσχέδια έλκηθρα και άλλα
 με πατινία. Φοράνε όλα κόκκινους σκούφους και είναι
 τυλιγμένα με κατακόκκινα μακριά κασκόλ.

«Τι κάνετε εδώ πέρα; Δεν επιτρέπεται σε παιδιά να
 βρίσκονται εδώ!» φωνάζει έντρομος ο παρουσιαστής της
 γιορτής από το μικρόφωνο.

Ο κόσμος κοιτάζει αδιάφορα στην
 αρχή, σαν να μην τον αφορά η φασαρία.

«Είμαστε οι τρομοκράτες των
 Χριστουγέννων! Γι' αυτό κάνε
 στην άκρη και λίγα λόγια!» λέει

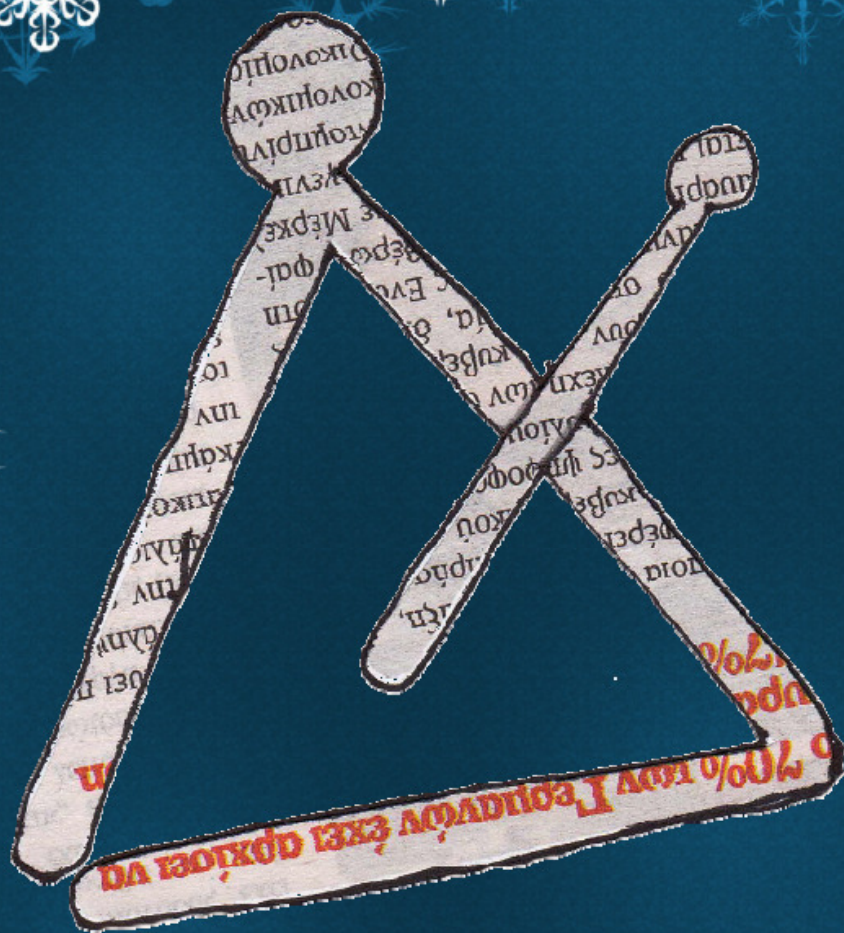
με θάρρος ο Μανόλης που είναι κι ο
 μεγαλύτερος από όλους, κάνει μια
 κίνηση με το χέρι κι ευθύς δεκάδες

τριγώνα βραίνουν από τσέπες και
 τσαντάκια. Δεκάδες ζευγάρια παιδικά
 χέρια χτυπάνε τα τρίγωνα που
 γεμίζουν με τον ήχο τους την πλατεία.

Τα μάτια του κόσμου δεν είναι
 πια αδιάφορα. Στα βλέμματα των περισσότερων
 ζωντανεύει η ανάμνηση, άλλοι πάλι χαίρονται χωρίς να
 καταλαβαίνουν πώς άλλαξε η διάθεσή τους.

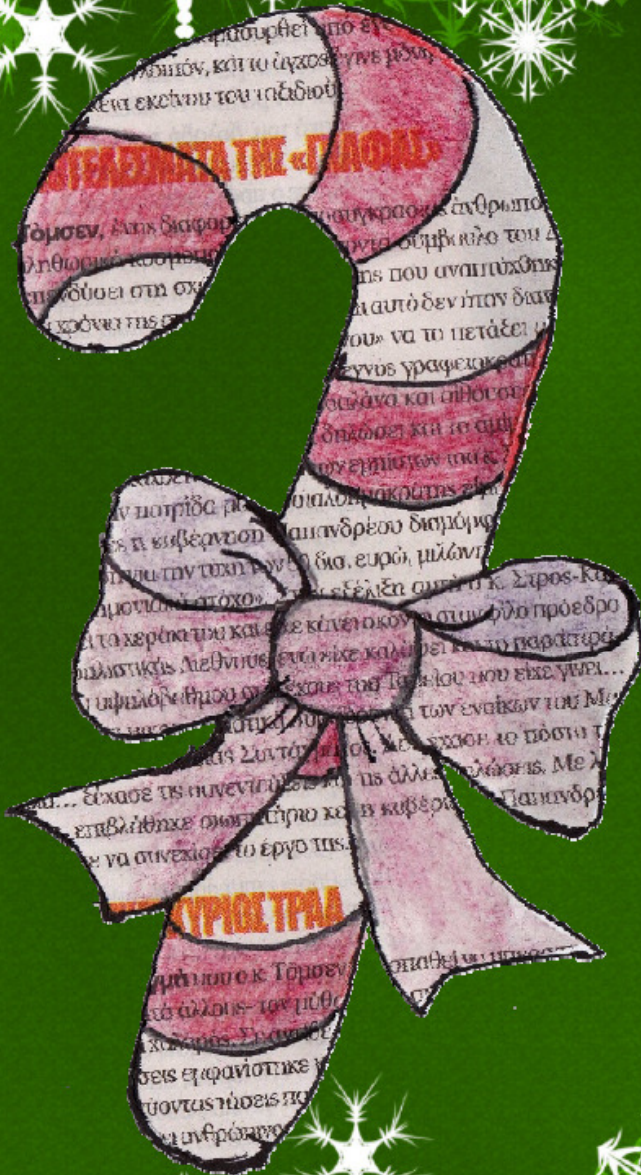

*«Βγείτε όλοι στους δρόμους και γιορτάστε!
Φίληθείτε και τραγουδήστε!
Αγκαλιαστείτε και χαμογελάστε ο ένας στον
άλλον! Ευχηθείτε! Αλλά πρώτα, τραγουδήστε μαζί
μας! Να ξυπνήσουμε όλοι μαζί το Πνεύμα
των Χριστουγέννων. Ελάτε παιδιά! Ας πούμε
τα κάλαντα!»* προτρέπει ο Μανόλης.

Καλήν εσπέραν άρχοντες κι αν είναι ο ορισμός σας,
 Χριστού τη θεία γέννηση να πω στο αρχοντικό σας.
 Χριστός γεννάται σήμεραν εν Βηθλεέμ τη πόλτι
 Οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η φύσις όλη
 εν τω σπηλαιώ τικτεται, εν φάτνη των αλόγων
 ο βασιλεύς του Ουρανού και ποιητής των όλων.

Κι ο κόσμος στην πλατεία τραγουδάει μαζί κι όλοι
θυμούνται στιχάκια που έφεραν κάποτε από άλλες
πατρίδες.

*Κερά καμαροτράχητη και φεγγαρομαγούλα
απου τον έχεις τον υγιό, τον μωσχοκανακάρη.*

*Κερά ψηλή, κερά λιγνή, κερά καμαροφρίδα,
κεράμ' όταν στολιξέσαι να πας στην εκκλησία
Για σένα κόρη όμορφη ήρθαμε να τα πούμε
και τα καλά Χριστούγεννα για να σου ευχηθούμε.*

*Ελάτε εδώ γειτόνισσες και σεις γειτονοπούλες μου
τα σπάργανα να φτιάξουμε και το Χριστό ν' αγγιάσουμε
Δώστε μας και τον κόκορα, δώστε μας και την κότα,
δώστε μας και δυο τρεις κλωτσιές να φύγομ' απ' την πόρτα.*

«Να φύγουν! Με κλωτσιές να φύγουν!» φωνάζει μια φωνή μέσα στο πλήθος κι αμέσως ακολουθούν και άλλες, ενώνονται και γίνονται βοή. Τα σώματα σπρώχνονται εμπρός σαν ένα, αστραπή και βροντή, τα μάτια, τα χέρια, τα στόματα γυρεύουν τον δυνάστη. Μα αυτός, όπως κάθε κατεργάρης, έφευγε ήδη για τον δικό του πάγκο. Τα Ξέρουν αυτά οι άρχοντες, γι' αυτό και κάνουν τό κουμάντο τους.

Δεν τα βάζεις εύκολα με το Πνεύμα των Χριστουγέννων και ποτέ μην υπολογίσεις ότι μαζί με αυτό θα φυλακίσεις το πνεύμα του ανθρώπου. Το *γρήγορα* και το *αργά* τα χωρίζει πάντα μόνο μια στιγμή, μεγάλη ή μικρή δεν έχει σημασία, μπορεί να είναι η στιγμή ενός παιδιού, μιας γιαγιάς, ενός λησμονημένου τραγουδιού, μιας πανανθρώπινης καρδιάς.

Αγαπημένες μου μικρές, Αγαπημένοι μου μικροί
(και μεγαλύτερα παιδιά, αφού αυτό το παραμύθι είναι για όλους μας!)

Έγραψα αυτή την ιστορία, γιατί τα Χριστούγεννα είναι για μένα γιορτή με φως και αγάπη. Κι αφού την έγραψα και τώρα ταξιδεύει στα δικά σας μάτια και αυτιά, θα πάρω κι εγώ το θάρρος να ζητήσω τη βοήθειά σας. Σας προσκαλώ λοιπόν να παίξουμε μαζί με τις παρακάτω δραστηριότητες που άφησε ο Άγιος Βασίλης στην καλτσούλα της σελίδας 17 που είχα κρεμάσει στο τζάκι μου...

Χριστουγεννολεξούλες

Τα παιδιά στην πολιτεία του παραμυθιού δεν ξέρουν τι πάει να πει «Χριστούγεννα».

Τι σημαίνουν οι μέρες των Χριστουγέννων για εσάς;
Ποιες λέξεις έρχονται στο μυαλό σας;

Εκπληξοξωγραφίες

Εκτός από τα σπίτια, εσείς ποια άλλα στοιχεία θα χρησιμοποιούσατε για να δείξετε πως αυτή η πολιτεία δεν είναι καθόλου χαρούμενη; Μπορείτε να τα ζωγραφίσετε πάνω σε ό,τι υλικό θέλετε από εφημερίδα μέχρι ύφασμα, φτιάχνοντας κι άλλες ιστορίες.

Σκισοκατασκευές

Ξεπατικώστε τα σκίτσα του παραμυθιού μας και χρωματίστε τα όπως η δική σας φαντασία θέλει. Μπορείτε να τα κόψετε πάνω σε χοντρό χαρτόνι και να φτιάξετε σελιδοδείκτες, στολίδια για το χριστουγεννιάτικο δέντρο ή ακόμη και το δικό σας βιβλίο για να γράψετε τι θα αλλάζατε ή τι θα προσθέτατε στην ιστορία που μόλις διαβάσατε.

Φαντασιοχριστούγεννα

Αφήστε τη φαντασία σας ελεύθερη και φτιάξτε το δικό σας πλήθος που συμμετέχει στη γιορτή των Χριστουγέννων. Αλήθεια, θα βάζατε ανάμεσα στους ανθρώπους και κάποια αγαπημένα σας ζώακια;

Μαγικοποίηση

Άραγε θα μπορούσε αυτό το παραμύθι να γίνει ποίημα; Εγώ νομίζω πως ναι, αλλά περιμένω και τη δική σας απάντηση.

Νεραϊδοσύνθεση

Φτιάξτε τη δική σας πολιτεία. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε χαρτόνι, κομμάτια από ύφασμα, παλιά κουμπιά ή για εσάς που είστε κοντά σε δάσος, μαζέψτε μερικά πεσμένα φύλλα δέντρων και χρησιμοποιήστε τα όπως σας αρέσει για τη χειροτεχνία σας.

Γιορτινοστολίσματα

Στολίστε την τάξη σας με τα σχέδια που εμπνευστήκατε από το παραμύθι.

Ξωτικοκόλαντα

Γνωρίζετε άραγε κάποια ντόπια κόλαντα;
Αν σας έλεγαν να τραγουδήσετε τα δικά σας κόλαντα, πώς θα ήταν αυτά και τι μουσική θα χρησιμοποιούσατε;

Βιβλιομαγείες

Πώς θα φτιάχνατε το δικό σας «Βιβλίο των Χριστουγέννων»;
Τι θα θέλατε να έχει στις σελίδες του και πώς θα το στολίζατε;
Αναρωτιέμαι αν θα βάζατε και τους καλικάντζαρους μέσα ή θα βρίσκατε χίλιους τρόπους να τους διώξετε.

Καλοκαιρινοχριστούγεννα

Όλοι μας έχουμε συνδέσει τα Χριστούγεννα με τον χειμώνα και το χιόνι. Αυτά γίνονται στο δικό μας βορινό κομμάτι του πλανήτη. Στο νότιο κομμάτι του, π.χ. στην Αυστραλία, τα Χριστούγεννα βρίσκουν τους ανθρώπους στη θάλασσα να κάνουν μπάνιο και να χαίρονται τον ήλιο. Πώς να ήταν άραγε τα Χριστούγεννα στην πολιτεία του παραμυθιού μας αν έκανε αφόρητη ζέστη; Είμαι πολύ περίεργη να μάθω τι ιστορίες θα σκαρώσει το απίστευτο μυαλούδάκι σας.

Περιμένοντας με ανυπομονησία, εύχομαι καλά διαβάσματα και καλές δημιουργίες!

Με αγάπη σε όλους σας,

Ερίγια

Σημείωση συγγραφέα: στα κάλαντα που τραγουδάει το πλήθος, οι στίχοι ανήκουν ανά δύο σε παραδοσιακά κάλαντα της Κρήτης, Σμύρνης, Ικαρίας, Ηπείρου και Αίγινας.

Η «Πολιτεία που δεν είχε Χριστούγεννα» δημοσιεύτηκε σαν κείμενο για πρώτη φορά στην ιστοσελίδα www.deity.gr

Αφήστε τα βιβλία
να πετάξουν
ελεύθερα!

www.saitapublications.gr

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαίτα** ξειπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα νέων συγγραφέων, ξεπερνώντας τα εμπόδια που θέτουν οι παραδοσιακοί Εκδοτικοί Οίκοι, θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό. Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι **Εκδόσεις Σαίτα** επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της αγάπης για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της δημιουργικότητας,
ο ξέφυρος της καινοτομίας,
ο σιρόκος της φαντασίας,
ο λεβάντες της επιμονής,
ο γραίγος του οράματος,
καθοδηγούν τη σαίτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε τα βιβλία να πετάξουν ελεύθερα!

Η **Μαίρη Λαμπαδαρίου** γεννήθηκε στην Κατερίνη το 1961. Αποφοιτώντας από την Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού στον Ασπρόπυργο, γύρισε όλο τον κόσμο ταξιδεύοντας ως Ανθυποπλοίαρχος σε ποντοπόρα πλοία, μέχρι που έγινε μητέρα το 1988. Έκτοτε ασχολείται με δημιουργίες που έχουν σχέση με τη διακόσμηση ξύλου, κεριού, γυαλιού και υφάσματος. Τον περισσότερο χρόνο πλέκει εργόχειρα και ερασιτεχνικά ασχολείται με την εικονογράφηση και τη ζωγραφική. Της αρέσει η περιήγηση στο Διαδίκτυο και να επικοινωνεί με τους φίλους της στο Facebook.

Πώς είναι να ζεις σε μία γκριζα και σιωπηλή πολιτεία;
Πώς γίνεται οι μόνες παιδικές φωνές που ακούγονται
να βγαίνουν μέσα από την οθόνη της τηλεόρασης;
Μουντά χρώματα, κουρασμένα βήματα.
Πού πήγαν τα Χριστούγεννα;
Ποιος θα τα φέρει πίσω;

Μια παρέα παιδιών αρνείται να δεχτεί το μέλλον
που της έχουν ορίσει.

Ελάτε μαζί μας να γνωρίσετε τους τρομοκράτες των
Χριστουγέννων.

Ελάτε να τραγουδήσουμε τα κάλαντα φορώντας κόκκινα
κασκόλι, να κρεμάσουμε κάλτσες στο τζάκι, να φτιάξουμε
τσουρέκια και χριστούψωμα, να στολίσουμε караβάκια, να
φέρουμε το φως στην Πολιτεία που δεν είχε τίποτα από όλα
αυτά.

ISBN: 978-618-80220-6-5